

КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ

1. Загальна характеристика виконавчого провадження у структурі цивільного процесу.
2. Виконавче провадження як частина судового розгляду у контексті п. 1 ст. 6 ЄКПЛ та практики ЄСПЛ.
3. Загальна характеристика моделей примусового виконання судових рішень.
4. Централізовані та децентралізовані моделі примусового виконання судових рішень, їх переваги та недоліки.
5. Приватно-правова, публічно-правова та змішана моделі виконання судових рішень, їх переваги та недоліки.
6. Транскордонне виконавче провадження у структурі міжнародного цивільного процесу.
7. Джерела правового регулювання транскордонного виконавчого провадження.
8. Міжнародно-правові договори в системі джерел транскордонного виконавчого провадження.
9. Універсальні міжнародні нормативно-правові акти в системі джерел транскордонного виконавчого провадження
10. Глобальний кодекс примусового виконання.
11. Характеристика двосторонніх договорів щодо визнання та виконання іноземних судових рішень.
12. Правове регулювання визнання та виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу.
13. Правова природа іноземного судового рішення.
14. Аналіз теорії взаємності або взаємного співробітництва визнання та виконання рішень іноземних судів.
15. Доктрина «міжнародної ввічливості» визнання та виконання іноземних судових рішень.
16. Характеристика доктрини зобов'язання визнання та виконання рішень іноземних судів.
17. Сутність доктрини «гармонії» визнання та виконання рішень іноземних судів.
18. Загальна характеристика визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні.
19. Поняття «визнання» іноземного судового рішення.
20. Теоретичні підходи щодо виконання рішення іноземного суду.
21. Застосування принципу «взаємності» під час визнання та виконання рішення іноземного суду в Україні.
22. Строки пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні.

23. Підсудність розгляду клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду в Україні.
24. Вимоги до клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду.
25. Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду.
26. Підстави для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду.
27. Звернення до примусового виконання рішення іноземного суду.
28. Поняття “арбітражне рішення” в контексті міжнародно-правового регулювання.
29. Кваліфікація рішення міжнародного комерційного арбітражу як іноземного.
30. Характеристика «внутрішніх» рішень міжнародного комерційного арбітражу.
31. Загальна характеристика конвенційного регулювання відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
32. Недійсність арбітражного застереження як підстава для відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
33. Неналежне повідомлення сторони зовнішньоекономічного спору про призначення арбітрів та арбітражний розгляд як підстава для відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
34. Неарбітрабельність спору як підстава для відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
35. Невідповідність арбітражній угоді складу міжнародного комерційного арбітражу або арбітражній процедурі як підстава для відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
36. Скасування або зупинення арбітражного рішення як підстава для відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
37. Порушення публічного порядку як підстава для відмови у визнанні та виконанні рішення міжнародного комерційного арбітражу.
38. Умови визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо його місце знаходиться за межами України.
39. Порядок і строки подання заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.
40. Форма і зміст заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.

41. Порядок розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.
42. Підстави для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.
43. Добровільне виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу про стягнення грошових коштів.
44. Визнання рішень міжнародного комерційного арбітражу, що не підлягають примусовому виконанню.
45. Надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України.
46. Оспарювання рішення міжнародного комерційного арбітражу.
47. Підстави для скасування рішення міжнародного комерційного арбітражу.
48. Аналіз єдиної процедури видачі Європейського виконавчого листа щодо незаперечних вимог.
49. Взаємодія права ЄС та національного законодавства у регулюванні відносин визнання та виконання судових рішень держав-членів.
50. Єдині загальноєвропейські положення про визнання та виконання судових рішень.
51. Правила визначення юрисдикції судів третіх держав.
52. Загальний порядок визнання та виконання судових рішень іноземних судів в Європейському Союзі.
53. Порядок визнання та виконання рішень іноземних судів окремих категорій справ в Європейському Союзі.
54. Договірна та виключна юрисдикція визнання та виконання рішень іноземних судів в Європейському Союзі.
55. Принцип недопущення паралельного судового розгляду справ в Європейському Союзі або *Lis Pendens*.
56. Визначення підсудності справ, встановлений у спрощених загальноєвропейських процедурах визнання та виконання рішень іноземних судів в Європейському Союзі.
57. Режим вільного обігу судових рішень в Європейському Союзі.
58. Принцип взаємного визнання судових рішень в Європейському Союзі.
59. Європейський виконавчий лист щодо незаперечних вимог.
60. Відносини визнання та виконання рішень судів держав-членів ЄС та третіх держав – не членів ЄС.
61. Спрощений порядок визнання та виконання рішень іноземних судів в Європейському Союзі.